

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2014 r. – Pelikan./OHIM – Hachette Filipacchi Presse (be.bag)**(Sprawa T-517/14)**

(2014/C 448/34)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hanower, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Francja)**Dane dotyczące postępowania przed OHIM***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Przedmiotowy sporny znak towarowy:* Słowny znak towarowy „be.bag” – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1192/2013-1*Postępowanie przed OHIM:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 kwietnia 2014 w sprawie R 1192/2013-1**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2014 r. – Węgry przeciwko Komisji**(Sprawa T-662/14)**

(2014/C 448/35)

Język postępowania: węgierski

Strony*Strona skarżąca:* Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i G. Koós, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 45 ust. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia, w części zawierającej następujące wyrażenie: „w drodze wyboru z wykazu ustanowionego na podstawie art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 gatunków, które są najbardziej odpowiednie z ekologicznego punktu widzenia, a tym samym z wyłączeniem gatunków, które jednoznacznie nie są rodzime”.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że art. 45 ust. 8 zaskarżonego rozporządzenia wykracza poza ramy określone w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013⁽¹⁾, zawierającym upoważnienie, oraz pozbawia w istocie treści uprawnienia przyznane państwom członkowskim, wprowadzając ograniczający wymóg stanowiący ponowną interpretację uprawnień przyznanych tym państwom w podstawowym akcie prawnym.

Jednocześnie strona skarżąca uznaje, że uzasadnienie do zaskarżonego rozporządzenia nie zawiera wystarczających i szczegółowych podstaw, czego można wymagać. W mniemaniu strony skarżącej zmiana przepisu upoważniającego o takiej wadze i takim zakresie nie pozwala w praktyce wywnioskować, jaki przepis upoważniający Komisja przyjęła jako podstawę, oraz tego, w jakim dokładnie zakresie to uczyniła, przez co prawie całkowicie uniemożliwia badanie niezbędne z punktu widzenia pewności prawa.

Strona skarżąca podnosi również, że przyjęte przez Komisję przepisy wprowadzają dyskryminację w odniesieniu do gatunków drzew zwanych zagajnikami o krótkiej rotacji, a konkretnie, w odniesieniu do rolników zamierzających je sadzić. Obsadzenia lub plantatorzy obu rodzajów znajdują się w identycznej sytuacji, przez co nie ma uzasadnienia dla wprowadzania między nimi rozróżnienia według gatunków drzew, które zamierzają wybrać do swoich obsadzeń.

Ponadto strona skarżąca utrzymuje, że w całym procesie negocjacji rozporządzenia upoważniającego Komisja sprzeciwiała się nawet temu, by państwa członkowskie miały możliwość zakwalifikowania jako obszary proekologiczne obszarów obsadzonych zagajnikami o krótkiej rotacji. Zdaniem strony skarżącej wszystko wskazuje na to, że Komisja pragnęła uniknąć tej możliwości w praktyce w drodze zaskarżonych przepisów, dopuszczając się przy tym nadużycia władzy.

Wreszcie, strona skarżąca uważa w szczególności, że zaskarżone rozporządzenie narusza ogólną zasadę pewności prawa, ponieważ, po pierwsze, art. 45 ust. 8 zaskarżonego rozporządzenia jest w wielu aspektach niejasny, a po drugie, rozporządzenie nie gwarantuje wystarczającego okresu dostosowawczego przed swoim wejściem w życie, w celu przygotowania się do tak istotnej zmiany. Strona skarżąca utrzymuje, że naruszona jest również zasada uzasadnionych oczekiwań, ponieważ opracowując przepisy o wejściu w życie Komisja nie uwzględniła, że w dziedzinie rolnictwa może być w odpowiednim przypadku nieodzowny dłuższy okres dostosowawczy. Jednocześnie strona skarżąca uważa, że zaskarżony akt prawny stanowi także naruszenie prawa własności zapisanego w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347, s. 608).

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – Republika Słowacka przeciwko Komisji

(Sprawa T-678/14)

(2014/C 448/36)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., w której wspomniana instytucja żąda od Republiki Słowackiej udostępnienia zasobów finansowych odpowiadających utraconym tradycyjnym zasobom własnym, i